

T 158912

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล และเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านเมืองก๊ะ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 คน โดยจัดแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4 คน ในแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย (1) แผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ จำนวน 5 แผน (2) แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 (3) แบบสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนโดยใช้วิธีบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า

T 158912

1. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนโดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 54.29
2. คะแนนพัฒนาการด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำแนกตามระดับความสามารถสูง กลาง และต่ำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนพัฒนาการเป็น 60.94 , 52.86 และ 50.49 ตามลำดับ
3. ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียน โดยใช้การเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเป็นอย่างดี

ABSTRACT

TE 158912

The study aimed at investigating the mathematics learning achievement of Prathom Suksa 6 students who learned through team- assisted individualization, comparing the development of the mathematics learning achievement of the students whose mathematics backgrounds were different, and investigating classroom interaction of Prathom Suksa 6 students who learned through team-assisted individualization. The number of 12 Prathom Suksa 6 students of Ban Muanga school in Mae Rim District, Chiang Mai Province during 2546 B.E. academic year participated in this study. They were put into 3 groups with 4 members each. In each group, one of them was highly achieved while the two and one of them were fairly achieved and low achieved respectively. The tools consisted of 1) five mathematics lesson plans on counting utilizing team – assisted individualization, 2) mathematics achievement test on counting reliability value of which was 0.81 and 3) students' interactive behavior observing sheet. The data derived was analyzed through means, percentage and standard deviation while correlation among classroom interaction was descriptively presented.

The study showed that:

TE 158912

1. The mathematics learning achievement of the students who learned through team – assisted individualization showed higher posttest results when compared to those of the pretest results at the rate of 54.29 percent.
2. The development of mathematics learning achievement classified according to those students' capability of high, fair and low after learned through team – assisted individualization showed the development rates of 60.94 %, 52.86 % and 50.49 % respectively.
3. The students' classroom interaction after using team – assisted individualization was very well conducted.